

VECKOBLADET

Fredag 16 april

Utkommer fredagar 1999 25:e årg.

13

Oro bland magnoliorna?

Tidskriften Moderna Tider har i sitt aprilnummer gjort ett intressant försök att på grundval av ett antal kriterier ranka universitets-utbildningen i ett tjugotal samhälls-vetenskapliga och humanistiska ämnen och genom att väga samman dessa också ranka de större universiteterna. Lund kom på fjärde plats, efter Göteborg, Stockholm och Uppsala, och som Jan Mårtensson fyndigt formulerade det i lördagens Sydsvenska: det är som om Sverige fick brons-medaljer i bandy-VM.

En viktig angelägenhet

Är det här något att ta upp i Veckobladet? Jo, bl.a. därför att härvarande universitet är stadens största arbetsgivare. Lunds viktigaste produkt är inte värmeväxlare eller förpackningsmaterial eller ens kranskärlsoperationer utan utbildade människor. Vi är verkligen en del av det omtalade kunskaps- och informations-samhället. Den industriella expansion Lund har upplevt under de senaste årtiondena är förstås också baserad på denna utbildnings-verksamhet. När den nu offentligt åsättes ett betyg som är lägre än det högsta är det ett hot. Varför Veckobladet i så liten utsträckning tagit upp universitetsfrågor kan man spekulera över: kanske är vänstern för mycket kvar i gammalt tänkande om näringsstruktur eller kanske är vi som jobbar på universitetet för ängsliga för att ta upp de mest närallgande problemen. Det är enklare att diskutera kommunen och landstinget.

Konsumentupplysning?

Sen kan man naturligtvis tveka inför den förmenta konsumentupplysningen. I USA med dess femtiotal elituniversitet, hundratal utmärkta statsuniversitet och tusentals lokala högskolor är allt stort nog för att bli en marknad och därmed ett fält för konsumentupplysning. I Sverige är det nog mycket få studenter som är beredda att strikt välja utbildningsort efter kvalitets-kriterier. Alla vet vad närheten till de regionala högskolorna har betytt för rekryteringen i tidigare utbildningssvaga områden. Barnen till föräldrar med akademisk utbildning tenderar att fara till föräldrarnas utbildningsorter och det är väl känt att

studentlivets speciella karaktär atmosfär lockar till Uppsala och Lund. Här som i USA är också studieåren för många ett sätt att knyta sociala kontakter med andra blivande beslutsfattare. Att ha läst medicin vid Karolinska, teknisk fysik vid KTH eller ekonomi på Handels är en garanti för ett gott socialt nätverk och adekvat social kompetens och detta oberoende av den aktuella utbildnings-kvalitén. Men på sikt får naturligtvis inte nivån sjunka där och det gör den inte heller därför att eliterna slår vakt om de sina: de

Resultatet är naturligtvis inte någon objektiv sanning utan en spegling av gängse värderingar, och så måste det vara. Ta civilingenjörs-utbildningen! Grovt sett är civilingenjörsutbildningen i Sverige bäst på KTH och därefter på CTH och därefter etc. men detta pratas det inte så mycket om, av allmän taktkänsla eller därför att andra faktorer faller utslaget. Den bästa reglertekniken finns i Lund osv., men då är vi inne på enskilda ämnen och det är mest aktuellt i forskarutbildningen. Det är inget konstigt med att det finns skillnader. T.ex. startades LTH som en billighetslösning under sextio-talet och har aldrig haft resurser som varit i närheten av de som finns i Göteborg och Stockholm.

En föreläsare

nämnda är alla välfinansierade och personaltåta utbildningar.

Äpplen och päron

Men visst kan man ranka utbildning liksom forskning! Forskningsråd sitter och delar ut pengar och jämför dagligen äpplen med päron och väger samman många olika faktorer till en helhetsbild som resulterar i forskningsanslag.

Tio mot ett

Nej, det viktigaste med den här typen av ranking är nog faktiskt den feedback den kan ge högskolorna själva. Och då är naturligtvis resultaten ytterligare en varningssignal till Lund. Lunds självbild måste nog sägas vara präglad av självgodhet: i universitetets trycksaker blommar ständigt magnoliorna och i katedrarna förmodas stå de mest briljanta forskarna. Man behöver inte räkna Nobelpris för att komma till annat resultat: jag minns mig en räkning någon gjorde i en internationell publikation med personuppgifter över världens historisk framstående naturvetenskapliga forskare. Antalet personer med hemhörighet i Uppsala i förhållandet till antalet i Lund vill jag minnas förhöll sig

forts. sid 2

V-Lund 1 maj:

Åter kommunist som talare

Inte mindre än tre riksdagsledamöter kommer att tala i anslutning till vänsterns lokala förstamajfirande. Mest betydelsefull är kanske Ingrid Buhrman som ingick i förhandlingsgruppen bakom det nu verkställda budget-samarbetet. Mest intressant är kanske Lennart Värmbjörk, som efter en mycket framgångsrik lokal verksamhet i Växjö har blivit riksdagsgruppens energipolitiska talesman, och som på sistone även uppmärksammats för sin balanserade hållning till EU.

Den tredje är Kalle Larsson, som av sin förbundsstyrelsekollega Mikael Persson kommer att fraktas runt till olika ställen i Skåne men även hinner med Lund. Han tillhör de riksdagsgruppen som kallar sej kommunist. När en annan sådan, Lars Ohly, uppträdde i Lund förra året vållade det som bekant en het debatt.

Även i år avgår demonstrationen klockan 14 och tågar från Stortorget till Folkets park. Det blir också viss samordning med socialdemokraternas firande, men om det handlar om en fördjupning i förhållande till förra året är i skrivande stund oklart.

Vi får även återkomma när det gäller förmiddagens Öppet hus i Stadshallen. Ambitionen är att programpunkterna ska täcka in både lokal-, national- och globalpolitik.

Gr

V-Lund 2 maj:

EU-positiv kandidat debatterar

Europavalet i juni kommer säkert att beröras i talen på första maj, men en fördjupning i ämnet kommer dagen därpå. Då arrangerar nämligen vänsterpartiet en EU-debatt. Huvudaktör på nejsidan är Herman Schmid, trea och därmed valbar på vänsterpartiets lista, men med ett halvt utifrånsperspektiv på Sverige eftersom han sedan många år bor och arbetar i Danmark. Ja-företrädaren ser också Sverige utifrån. Det är Jan Otto Andersson, ekonom från Åbo som är en av vänster-

forts. på sid 2

Grattis, Kjell!

Det är klart, det är en rätt okänd och mycket liten myndighet, till råga på allt lokaliserad till Norrland. Men det finns ändå anledning att gratulera Kjell Dahlström till hans utnämning som generaldirektör för Rikstrafiken, och det är bra att just han fick jobbet.

Kjell Dahlström var med och grundade miljöpartiet, vilket de facto skedde i Lund, och han samarbetade gärna åt vänster under sin tid som kommunalpolitiker här, även om han också tog stor hänsyn till de andra krafter som fanns i hans parti. Denna balansförmåga men givetvis också hans personliga duglighet gjorde honom så småningom till partisekreterare, så småningom även till namnet. Men han drev också sina personliga uppfattningar. Hans i förhållande till partimajoriteten realistiska EU-politik fick honom t.ex. förra året att ta kontakt med likasinnade inom vänstern i Lund.

Rikstrafiken upphandlar interregional som behöver statsbidrag. Hittills har det vid sidan av Gotlandstrafiken mest handlat om tåg, och det gör det förhoppningsvis även i fortsättningen med en miljöpartist och tågvän som chef för verksamheten. Annars kom det oroande signaler från utredaren Gunnel Färm (s) om att välja flyg för förbindelserna med övre Norrland. Där bör naturligtvis dagens subventionerade flyg Östersund-Umeå ersättas med något miljövänligt. VB granskar gärna hur generaldirektören lever upp till sitt förflutna.

En angelägen uppgift för honom vore också att utvidga upphandlingen till grannländerna. Det är i väntan på Bron för sorgligt med Sveriges utrikes personalförbindelser: inga nattåg Stockholm-Oslo, Kustpilens över Öresund slutar gå i sommar liksom direkttåget till Tjeckien-Slovakien-Ungern. Och planen på tåg mellan Luleå och Nokia-metropolen Uleåborg är för bra för att falla i glömska.

Miljöpartiet hann alltså först, dvs. med det symboliskt viktiga erkännande som det innebär att en central politiker får varva ner som statlig cheftjänsteman. Ingen i det betydligt större vänsterpartiet har nått dit ännu, även om Lars Werner lär ha tackat nej till ett anbud att bli landshövding i Norrbotten och Eva Zetterberg var på väg till en post när sjukdom drabbade hennes familj. Men det finns ett antal lämpliga v-kandidater till att leda även större myndigheter än Rikstrafiken.

Defensiv styrelsemajoritet

Under senare år har, enligt min uppfattning, den interna informationen fungerat ganska åligt inom (v) i Lund. Organisatoriska rutiner har varit otydliga, och greppet om ekonomin något förslappat. Några exempel på detta: dag för årsmötet ändras i sista stund, den stadgemässigt reglerade rapporten från kommunfullmäktige-gruppen finns inte till årsmötet, tveksamhet råder huruvida kallelse till årsmötet skett i stadgeenlig ordning. Vad gäller ekonomin upptäcktes nyligen en fordran på i runda tal 20.000:- som inte finns bokförd någonstans, partiexpeditionens telekostnader rakar i höjden utan att någon förklaring kan ges, skriftligt avtal med vår hyresgäst saknas, liksom för övrigt anställningsavtal med ombudsmannen, styrelseprotokoll från halva verksamhetsåret 1998 är inte tillgängliga, årsmötesprotokoll kommer medlemmarna till handa i bästa fall månadsvis i efterhand osv. Till detta kan läggas att jag tycker att vi har svårt att nå ut till med ställningstaganden i aktuella politiska frågor. (VB i all ära, men det är av uppenbara skäl inget snabbt nyhetsorgan).

Ytterst ansvarig för dessa missförhållanden är självklart styrelsen. Det är emellertid inte meningsfullt eller rättvist att kritisera 1998 års styrelse för detta. Bristerna beror som jag ser det, huvudsakligen på en alltför stor arbetsbelastning, samt på frånvaron av organisatoriska rutiner.

Tvåvägskommunikation

För att till dels råda bot på dessa brister presenterade undertecknad för styrelsen ett förslag till "Tvåvägskommunikation" inom (v) Lund. Jag föreslog att målsättningen för den interna kommunikationen under 1999 skulle vara att medlemmarna snabb och enkelt skulle ha tillgång till information om:

En ny resurs

Enkelt uttryckt försökte förslaget precisera vad vi vill uppnå med vår kommunikation internt och extern, vilken kvalitetsnivå vi ska eftersträva, eller betraktat i ett vidare perspektiv: hur vi vill att organisationen ska utvecklas. E-post och en "interaktiv", ständigt aktuell hemsida där allt som är värt att veta om (v) i Lund, inklusive ställningstagande i aktuella politiska frågor finns att hämta, utskick av personlig kallelse med underlag samt styrelsens förslag till beslut inför varje medlemsmöte, personliga kontakter mellan styrelse/förtroendevalda, kraftigt utökat öppethållande på expeditionen - det var några av de metoder som föreslogs för att uppnå målen. I förslaget ingick att vi skulle förstärka på personalsidan med anställning av en arbetshandikappad kanslist, som samtidigt

kunde utöka öppettiderna på partiexpeditionen, serva de kommunalpolitiskt aktiva samt de utskott som är under bildande med administrativa resurser, samt frigöra ombudsmannatid för mera politiskt inriktade arbetsuppgifter osv. (Motivet för att anställa en arbetshandikappad - förutom det självklara att vi gör en social insats - är att vi kan finansiera delar av en sådan tjänst med statsbidrag, och därmed klara finansieringen inom gällande budget)

Inga motförslag

Efter att ha bordlagt förslaget vid två styrelsemöten (demokratins behov som bekant tid!) kom ärendet upp på nytt i början av april, och förslaget i sin helhet röstades ner av styrelsemajoriteten. Det är inget märkligt med att ett förslag röstas ner. Märkligt är dock att inga motförslag till hur målsättningen för hur kommunikationen skulle formuleras lanserades, inga andra förslag till att strama upp de organisatoriska rutinerna presenterades. Blankt avslag alltså. I stället valde majoriteten att fokusera på förslaget om att anställa ytterligare en person, vilket av oklart redovisade skäl uppfattades som hotande av flera majoritetsledamöter.

Nöjd styrelsemajoritet

Styrelsemajoriteten (här och i fortsättningen = flertalet av de som bildade majoritet i denna fråga) är alltså nöjd med sakernas nuvarande tillstånd. "Vi behöver inte mer anställd personal" (än de tio timmar/vecka som ombudsmannen har), var ett argument. Detta trots att den gamla styrelsen i verksamhetsberättelsen uttryckligen sagt att det behövs mer funktionsnärhet. Inte heller behöver vi, menade majoriteten, mer öppet hållande på lokalen - fast EU-vals-kommittén pekat på önskvärdheten av en bemannad valbyrå i EU-valkampanjen, och att ett nyval till riksdagen inte är osannolikt. "En hemsida kanske vi ska ha, men inte som en länk i en tvåvägskommunikation. Det räcker med en hemsida som fungerar som en trycksak". "Vi ska inte ha fler anställda, vi ska satsa på medlemmarnas egen aktivitet", var ett annat argument. Som om det råder någon motsättning mellan medlemsaktivitet och administrativt stöd. Som om medlemsaktivitet inte kräver mer administrativ personal! Poängen med förslaget, en möjlig utvecklingsinriktning för organisationen ville majoriteten inte alls diskutera. Uttryckt på annat sätt så intog majoriteten en defensiv och visionslös hållning inför de problem som finns i organisationen idag och som kan förväntas förvärras om inget görs omedelbart.

Olustigt och illavarslande

Jag tror att om de rödgröna i Lund åter ska komma i majoritet fordras

att (v) vågar satsa djärvt och offensivt, producerar visioner för framtiden och kommer till insikt om att vi snart är inne i 2000-talet. Styrelsemajoritetens obenägenhet att pröva - i varje fall delvis - nya idéer på kommunikationsområdet känns både olustigt och illavarslande.

Ulf Nymark

Tillägg : Kommentar till Ola Hagrings inlägg i förra VB

Olas debattinlägg illustrerar tydligt hur majoriteten försöker förvandla diskussionen om hur vår partiorganisation ska fungera i framtiden till att rätt och slätt gälla frågan om en kanslist. Som jag ovan försökt visa gäller frågan i stället vad vi vill uppnå med vår information och kommunikation och vilken nivå och kvalitet vi strävar efter. Ola försummar också, troligen och tyvärr fullt medvetet, att tala om att det i förslaget om mer personalresurser hela tiden varit tal om anställning av en arbetslös och arbetshandikappad person på prov under ett halvår. Ola menar att ombudsmannen arbetsbeskrivning skulle behöva ändras vid en nyanställning. Riktigare vore att säga att den kanske skulle behöva ändras, beroende på huruvida ombudsmannen var intresserad av att ta vara på de möjligheter till mer kvalificerade arbetsuppgifter som mitt förslag gav en öppning för. Hur som helst så har medlemmar av 1998 års styrelse (inklusive Ola själv) som anställde ombudsmannen, försäkrat att det i överenskommen om anställning av Cecilia förutsattes att det inte skulle bli några formella problem att ändra i arbetsbeskrivningen.

UN

forts från sid 1

1:a och 2:a maj...

förbundets toppkandidater i valet. Jan Otto är inte minst intressant därför att han tidigare varit EU-kritiker, vilket en minoritet i hans parti fortfarande är, men nu inte bara är allmänt positiv utan också kallar sej federalist. Herman Schmid står också han för sitt partis officiella linje och är alltså EU-kritiker, men vill som vi refererade i förra numret arbeta konstruktivt i parlamentet om han kommer in. Jan Otto Andersson och Herman Schmid känner varandra väl sen tidigare, från olika nordiska sammanhang och från Marxistiskt folkuniversitet. Det kan bli ett givande meningsutbyte. 2 maj, en söndag, är kanske inte den lättaste dagen att dra folk till ett politiskt möte, men det fanns ingen annan dag då båda var tillgängliga.

Gr

Gårdskorten avskaffade

Frågan om gårdskorten på fritids-gårdarna hade väckts av Vänsterpartiet i kommunstyrelsen. Bakgrunden var de sociala skäl för att avskaffa avgiften på gårdskorten som ett flertal fritidsledare i Lund gett uttryck för. Fullmäktigemötet 25/3 diskuterade gårdskorten när taxorna inom kultur och fritid skulle bestämmas. Det blev en diskussion i huvudsak mellan vänsterpartiet och socialdemokraterna. Claes-Göran Jönsson (s) hävdade att saken gagnades bäst av allt om gårdskort ströks ur regelverket, medan vänsterpartisterna hävdade att det hellre skulle anges att gårdskorten var avgiftsfria.

Gösta John Bredberg (fp) förklarade att han var beredd att stödja den socialdemokratiska linjen. På dunkla grunder hävdade moderaten Jan Andersson till slut att avgiften,

i alla fall tills vidare, bör vara kvar. De borgerliga verkade sakna förmåga att se frågans sociala dimension, och gjorde ett allmänt ointresserat intryck. Trots detta var det upplagt för en mindre omröstningsdramatik. Resultatet blev att Claes-Göran Jönssons förslag, som också (v) stödde i slutvoteringen, segrade med 33 röster emot 31 (en nedlagd), sedan några folkpartister stött moderaterna.

Vad innebär beslutet? Är gårdskorten avskaffade nu? Ja, det som inte nämns finns inte. Tolkningen blir visserligen upp till varje fritidsgård att göra, men denna kan bara bli en. Eftersom det i 1999 års taxor inte längre finns någonting som heter gårdskort är det svårt att tänka sig att någon fritidsgård kan ha dem kvar.

Mats Olsson

forts. från sid 1 Oro bland ...

som 10 till 1. När rektor Flodgren säger att Moderna Tidens ranking inte tar hänsyn till andra än humanistiska och samhällsvetenskapliga ämnen är det sant, men det är svårt att tro att resultatet skulle bli annorlunda i naturvetenskap.

I egen sak

Låt mig ta ett exempel som jag råkar känna till: utbildning i datavetenskap. Här talar jag naturligtvis i egen sak: jag jobbar med det och är förbittrad över det sätt Lunds universitet har behandlat detta område. Lund var ledande på området 1960 men är sedan länge hästlängder efter vad gäller utbildningsresurser jämförd med andra universitet. Matematisk-naturvetenskapliga fakulteten ger oss hälften av vad andra ämnen i fakulteten får, hälften av vad datastudenter får på platser som Linköping och Stockholm. Informatikämnet inom samhällsvetenskapliga fakulteten ligger lika risigt till och drabbades för några månader sedan av hård offentlig studentkritik. Vi har numera också svårigheter att rekrytera lärare: en bit bort ligger Ronneby- och Malmöhögskolorna och de erbjuder inte bara högre lön, vilket mindre högskolor alltid kunnat locka med, men nu ofta också generösare forskningsvillkor. Fakultetens inbesparade pengar kommer säkert väl till pass i Lunds utmärkta biologutbildning, men är det rimligt att svältföda IT-utbildningarna när studenter och näringsliv ropar efter dem?

En trögriklig koloss

Det här illustrerar dilemmat för ett stort gammalt universitet. Nya högskolor är lätttröliga och kan profilera sig. Typexemplet är Linköping som oerhört medvetet satsade på en IT-profil på 60- och 70-talen. I dag finns där ett dussin professorer i IT-ämnen där Lund sammantaget har mindre än hälften. Lunds stora grej det senaste

årtiondet har varit att säga att det är Nordeuropas största, men det är förstas också dess svaghet. Som helhet torde det vara tämligen ostrybart och på lägre nivåer kan inget ändras eller prioriteras, då blir det huggsexa där ämnesföreträdarna skulle slita ögonen ur varandra.

Det betyder också det går inte att skylla på rektor Flodgren. Universitetsstyrelsen kunde förvisso vara mera alert och i varje fall inbjuda till mer av debatt i stället för att lägga locket på. Ett område där en aktiv universitetsledning faktiskt hade kunnat göra något är UB. Det finns inte ett amerikanskt universitet som inte i sin studentvärning skryter med sitt bibliotek, dess service och öppethållande halva nätterna. Men i Lund är UB på stadig nedtur, ett offer för en köp- och säljmodell där fakulteterna förmodas vara villiga att betala i proportion till sitt utnyttjande. Fakultets- och institutionsegoism faller naturligtvis utslaget och underminerar därmed den kollektiva nyttigheten.

Ett tidens tecken

Jag ser det som ett intressant tidens tecken att Jan Mårtensson, om än aldrig så mildt, antyder att allt kanske inte är så väl ställt bland magnoliorna. Det är väl närmast tjänstefel av en lundaredaktör att inte säga att allt är störst bäst och vackrast här i Lund. Men verkligheten kanske har hunnit ifatt Lunds universitet - debatten om nerskärningarna tidigare i år var ett annat tecken. En av Lunds offentligt mest kända profiler, Wilhelm Agrell, lämnade och gick till Malmö.

Det ska bli intressant att se om det blir någon debatt nu och i så fall var. Vad som saknas är nämligen också en offentlighet, en plats där universitetets utveckling kunde diskuteras och där dess ledning kunde väljas. Det här är nämligen också politik, inte partipolitik men politik i betydelsen idémässigt grundad diskussion inför svåra beslut av stor vikt.

Sten Henriksson

Bojkotta MQ

För någon vecka sedan skrev Gösta John Bredberg under "inlägget" i Sydsvenskan om Lunds stadskärna. "Det värsta är att stadskärnan inte bara börjar likna andra svenska städer, mer och mer får Lund en amerikanserad handelsmiljö." Han frågar sig om vi inte har fått nog av Dallas och McDonalds, och vad Lund har kvar av charmigt butiksutbud när handeln inte längre erbjuder något personligt. På Lilla Fiskaregatan, konstaterar han, är det snart bara de multinationella kedjorna som har råd med hyran. I detta tycker jag att han har så rätt, GJB.

T ex kan jag inte se något charmigt med det nyöppnade MQ. Tacka vet jag gamla "Eva-boden" där man kunde inhandla onämnbare och korseletter under sakkunnig ledning. De hade förvisso ingen rulltrappa (det har MQ) men kunde däremot ståta med expedit som var lika anrika med själva inrättningen. Tala om charm. Där kan MQ slänga sig i väggen.

Det verkar numera vara så i Lund att så fort en av de gamla butikerna tvingas slå igen (oftast på grund av fördubblad eller tredubblad hyra från okrande fastighetsägare) så öppnar strax antingen en kläd-butique eller en coffieshop. Det är väl de enda som klarar hyresnivån får man förmoda. Inte är det roligt att flanera längs gatorna och fönstershoppa när två av tre affärer är klädbutiker och den tredje är en coffieshop. Något annat än fönstershopping har väl de flesta inte råd med eftersom priserna på dessa etablissemang är lika astronomiska som deras hyror. Dock finns fortfarande ett och annat guldkorn. Ta t ex den lilla "Edv. Söderlunds Eftr" på Östra Märtenstgatan 6. Stanna till och studera deras ålderdomliga skyltfönster ett tag. Eller, ännu hellre, öppna dörren och stig in och insup den anrika atmosfären. Men vänta inte för länge, ingen vet hur länge denna lilla pärla kan existera om fastighetsägaren får för sig att höja hyran med sådär en 100% som är så populärt bland detta släkte för närvarande. Man dessutom här inhandla diverse för hemmabruk nödvändiga ting och detta oftast till förvånansvärt låga priser. För det säger ju sig självt att höga lokalhyror hamnar på priset som vi får betala för varorna när vi handlar. GJB föreslår en frivillig överenskommelse med fastighetsägarna där de skulle hyra ut minst 20% av butiksytorna till en hyresnivå som är acceptabel även för udda butiker. Varför bara 20%? Vore det inte i så fall bättre att reglera hyrorna för samtliga lokaler på samma sätt som i lägenhetsbeståndet, eftersom fastighetsägarna i Lund annars förmodligen även i fortsättningen kommer att tänka renodlat kapitalistiskt och försöka pressa ut mesta möjliga hyra från sina lokaler. Att fastighetsägarna skulle bry sig det

minsta om att Lunds centrum får ett likriktat affärsutbud som mer och mer liknar Center Syds eller en glassig gallerias tror jag inte ett ögonblick på. Inte så länge de kan fortsätta att håva in storkovan, och sedan är det kanske försent. (För) Sent ska syndaren vakna heter det ju också mycket riktigt.

Slutsatsen av den Bredbergska analysen är ju så självklar att GJB inte själv hänger med riktigt. Först kommer han insiktsfullt fram till att fastighetsägarnas höga hyror bär skulden till ett alltmer likriktat butiksutbud på bekostnad av de små antikvariater, sybehörsaffärerna, silversmederna, skomakerierna och second-hand butikerna. Men sedan skyller han som vanligt på militanta vänsterpartister och miljöpartister. Det är vårt fel att bilisterna inte känner sig välkomna till Lund, eftersom vi inte vill att bilarna ska få köra hur som helst och var som helst. Fick de bara det skulle handeln i Lunds centrum blomstra tror GJB. Den vanliga visan från (fp) med andra ord.

En annan och bättre lösning är att bojkotta de butiker som öppnar i lokaler som den tidigare hyresgästen tvingats lämna på grund av orimliga hyreshöjningar. Detta utmynnar alltså i en uppmaning att bojkotta MQ, Meaning Green, Petri Pumpas ersättare (vad det nu kan bli) osv. Konsumenternas makt är stor. Med en bojkott av de affärer, restauranger etc som accepterar fastighetsägarnas ockerhyror kan vi i alla fall på sikt tvinga ner nivån på hyrorna på lokalerna. Bojkotta förresten också gärna den nya galleria som uppförs bakom fasaden bredvid Glerups på Stortorget. Att tillåta rivning av det huset till förmån för en inglasad galleria är en stor skandal. Jag tycker att GJB ska akta sig för att tala om Lunds stads- och kulturmiljö. På byggnadsnämnden i mars röstade (fp) för rivning av ett unikt gatuhus på Stora Södergatan. Det rimmar illa med det Bredbergska talet om Lunds unika kulturmiljö. För varje hus som rivs i Lund blir centrum mer, och inte mindre, likt plastgett på Center Syd som Gösta John förfasar sig över.

Cecilia Wadenbäck

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Fördomar och enögdhet

Lucifer är en alldeles utmärkt och intressant VB-skrubent. I senaste VB skriver han under rubriken plågsamt om Wing Commander Olzen, Denne Olzen har ett stort och äkta liberalt engagemang och jag beundrar honom och hans tidnings engagemang i t.ex. flykting- och invandrarfrågor. Han brinner för mänskliga rättigheter, likaberättigande, att ingen ska särbehandlas p.g.a. ras, ursprung, sexuell läggning etc. Men han är helt låst i en (näja flera: t.ex. kärnkraft, Öresundsbro) fråga. USA kan, per definition, aldrig göra fel. Därför var det när det begav sig, rätt att bomba Hanoi. Därför är det rätt att bomba Irak, Belggrad etc. Jag håller helt med Lucifer i hans bedömning av Olzens förödande USA-kärlek. Men sen tycker jag att det blir lite plågsamt när Lucifer, i samma artikel, vädrar sina fördomar om vegetarianer. Där är, troligen, Olsson mera vidsynt. Jag antar att Lucifer är köttätare. Det, i sig, säger inget om i vilka miljöer han vill inta sin föda. Kanske på McDonalds eller Burger King? Det är väl en lämplig miljö att äta lik i. Själv tycker jag att t.ex. Café Finn är en utmärkt plats att intaga kockens speciella vegetariska rätt, eller en underbart god och vacker anrättning med bakad potatis och sallad. Därtill kan man få en pint Stella. Det är lite sorgligt att i VB läsa en så fånig kommentar om vegetarianer. Vi är inga speciella människor. Vi både super, svär och lever jävulen samtidigt som vi uppskattar att ta för oss av livets goda. För oss innebär det bara att vi, ur detta, utesluter kött.

Monica Bondesson

Svar:

Jag kan bara medge att mina formuleringar var fördomsfulla, ehuru inte elaka. Det är mina amförsociologiska studier, erfarenheter från folkmusikkretsar och följande generaliseringar från enstaka fall som har misslett mig, och det är inte första gången. Visst: att vara vegetarian innebär bara att avstå från köttätande. Men jag kan inte låta bli att undra: hur ser Monica på Meaning Greens utsikter? Blir det ett riv efter vegoburgarna?

Lucifer

Öppet brev till Ola Hagring

Itvå VB-inlägg har du varit gramse på mig. Det första var en reaktion på mina åsikter om behandlingen av Rolf Nilsson. Jag är ledsen att jag inte svarade men jag förstod inte riktigt vad du menade. I förra VB är du gramse igen. Nu handlar det om frågor som diskuterats i styrelsen och nu förstår jag lite bättre vad du menar och vill svara så här:

1. Att jag stödde Ulf Nymarks förslag att anställa en kanslist ska inte uppfattas som någon kritik av Cecilia Wadenbäcks jobb som ombudsman. Det sköter hon alldeles utmärkt.

2. Även om vi anställer en kanslist finns det pengar över så att Cecilia kan öka sin anställningstid och sin inkomst. Förslaget är alltså inte menat att hindra detta.

3. Inte heller min reaktion på behandlingen av Rolf Nilsson ska uppfattas som kritik mot Cecilia. Hennes kommentarer i SDS - felciterade eller inte - är faktiskt ganska betydelselösa i sammanhanget.

I nästan alla VB som kommit efter årsmötet har det funnits en, ibland flera, artiklar som försvarat Cecilia mot kritik. Styrelsen har fått två brev om hennes anställning och kritik som riktats mot henne - ett från dig och ett annat från Cecilia själv. Börjar det inte bli lite mycket nu? Det är jobbigt att ha uppdrag för Vänsterpartiet. Man vill motsvara förtroendet och göra ett bra jobb men den uppskattning och uppmuntran man behöver får man själv stå för. Då är det lätt att bli känslig för kritik.

Av egen erfarenhet vet jag att man måste skaffa sig distans. Hillevi - min fru - hjälpte mig ofta med det.

Vänliga hälsningar
Roland Andersson

Från regeringskansliet

VB vill inte (ännu) kommentera skiftet på finansministerposten. Men vi hänger med i nyhetsflödet och kan berätta en tidstypisk detalj från skiftet. Det handlar om vår tids ikoner, mobiltelefonerna. Inom en timme efter Åsbrinks avgång hade hans sakkunniga lämnat in sina tjänstetelefoner! Det är som man har läst om när amerikanska tidningar läggs ner: Pinkertons är där inom en kvart, läser fast skrivmaskinerna och avhyser personalen.

Till Tekniska nämnden, Lund

Kampanj för minskad biltrafik i centrum

Föreningen Visa Lund, där bl.a. Lunds kommun genom Tekniska förvaltningen ingår, genomför nu en kampanj - "Ställ bilen i centrum" - vars syfte är att öka biltrafiken till stadskärnan. Kampanjen, som kostar totalt ca en kvarts miljon kronor, finansieras till en fjärdedel av Tekniska förvaltningen.

Biltrafikkampanjen går stick i stäv med de miljömål som fastlagts av en bred politisk majoritet i kommunfullmäktige. Biltrafikens utsläpp är ett av de allra största miljöhöten. Därför måste - det framgår med all önskvärd tydlighet av såväl Lunds Agenda 21, Lunda-MaTs, som Tekniska nämndens egna målsättningar - biltrafiken minska.

Det är därför anmärkningsvärt att Tekniska förvaltningen deltar i en kampanj för ökad biltrafik. Kampanjen borde enligt vår mening ge anledning att omedelbart ompröva förvaltningens medlemskap i Visa Lund. Möjligen kan den skada som kampanjen vållat delvis repareras genom en offensiv kampanj för minskad biltrafik till och i centrum. Temat för en sådan kampanj skulle t.ex. kunna vara: "Värna miljön - källsortera dina resor!" Frågan om förvaltningens framtida medlemskap i Visa Lund kan då återstå till dess en samlad utvärdering av medlemskapets för- och nackdelar görs.

Vi föreslår därför att Tekniska nämnden beslutar

att ge Tekniska förvaltningen i uppdrag att genom Visa Lund initiera en kampanj (annonser i dagspress, foldrar till allmänheten, affischer m.m.) som informerar om biltrafikens negativa inverkan på miljön, och uppmanar bilisterna att inför varje resa överväga alternativa, miljövänliga, transportsätt.

Lund 1999-04-06

För Vänsterpartiet i Tekniska nämnden

Ulf Nymark

För övrigt

blir det appellmöte på Mårtens-torget nu på lördag klockan 11. Röda Kapellet spelar och Jonas Ringqvist talar om Kosovo-konflikten.

Apropå inget hörde vi att när-polisen numera kallas Näpo internt. Näpet, eller hur?

Sotad struts

Hur planeterna för tillfället befinner sej i förhållande till varandra lär, enligt vissa läror, utöva påverkan energimässigt på jorden. Just nu påverkas jorden mycket negativt och det är anledningen till bl.a. krisläget på Balkan. Det är mycket annat negativt runt omkring, folk mår dåligt, har det svårt i sina relationer, män är otrogna etc. Man tror ju gärna att krig och elände har andra orsaker, men när man under påsken vill ut och muntra upp sej börjar man ändå undra. När jag efter att ha köpt lite god sill i Kåseberga hamn vill äta middag på krogen erbjuds jag sotad struts i chillisky. Vilken planet står då var och var är jag?

Ia

Månd 19 april kl 19.00. Ärenden inför Socialnämnden 21 april, Byggnadsnämnden 22 april mm. Diskussion om "lokalt folkstyre" (den som vill kan hämta ett ex av detta häfte på lokalen).

Torsd 22 april kl 19.00. Partiets ideologiska grunder: "Internationell solidaritet".

RÖDA KAPELLET. Lö. 17.4 kl. 10: rep. för appellmöte (om Kosovo) kl. 11-12. Nr 12, 15, 59, 87, 92, 223, 233 och 348. Sö. 18.4 fri klezmerövning kl. 18. Weillövning 18.45.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Sten Henriksson.

Nästa redaktör: Marianne Sonnbly.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:

Marianne Sonnbly 046-13 19 75

Sten Henriksson 046-14 44 57

Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:

Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.